

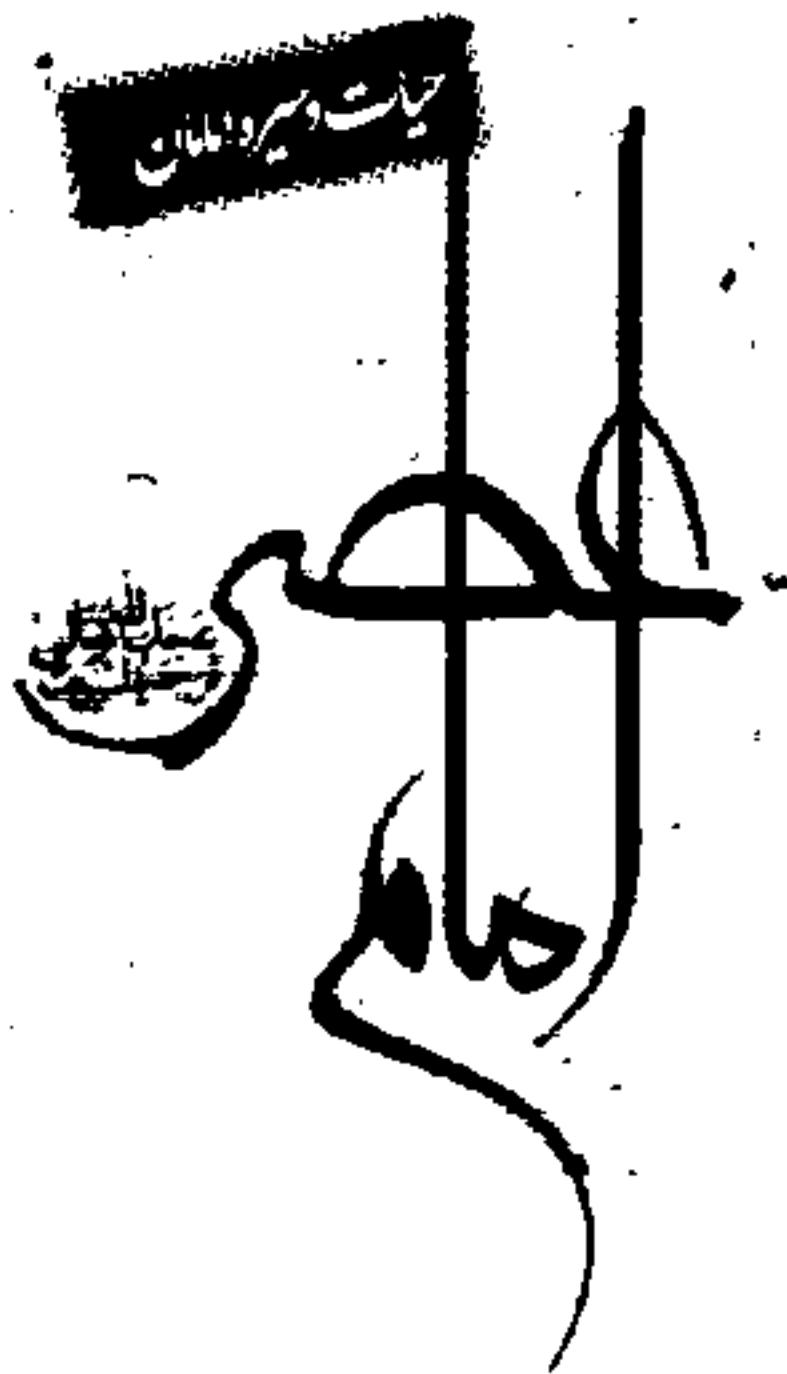
جمهوری اسلامی ایران

وزارت امور خارجه و زیارت

حیات و سیره امامان

عَجَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
فِي جَهَنَّمَ الْشَّرِيفِ

حَمَد

محلونت امور فرهنگی
ملهوت آموزش

وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

حيات و سیرة امامان

امام عصر

تهیه و تنظیم:

معاونت فرهنگ

دریست آموزش

جمهوری اسلامی ایران

حوزه نمایندگی ولی فقیر سه در انور حج و زیارت

حیات و سیره امامان علیهم السلام

«امام عصر علیهم السلام»

- تهیه و تنظیم: معاونت فرهنگی، مدیریت آموزش
- ناشر: مؤسسه فرهنگی - هنری مشعر
- ویراستار: عبدالmegjid سلیمانی
- نوبت چاپ: اول / تابستان ۱۳۹۲
- شمارگان: ۵۰۰۰ نسخه
- قیمت: ۲۴۰۰۰ ریال

کتابه حقوق محفوظ اینست

نشانی: تهران: خیابان آزادی، نبش روودکی، سازمان حج و زیارت، طبقه دوم، معاونت فرهنگی - مدیریت آموزش
 قم: خیابان شهید فاطمی (دور شهر)، کوچه ۱۵، پلاک ۶
 تلفن: ۰۲۵ - ۳۷۷۳۴۹۱۹ - ۶۴۵۱۲۲۵۵
 سامانه آموزش مجازی Amoozesh.Hajj.ir

پیشگفتار

در طول حیات پر فراز و نشیب بشری، همواره انسان‌هایی درخشیده‌اند که با پرتوافکنی تابناک خویش، سایر انسان‌ها را از ظلمت، جهل، تعصب و تباہی‌ها رهانیده‌اند. موج اندیشه‌های روشن چنین انسان‌هایی، گاه محدود و محصور عصر و زمانی گشته و آنگاه رو به افول نهاده، گاهی نیز قلمرو زمان و مکان را درنوردیده و جاودانه و پویا مشعل دار مسیر همه انسان‌ها گردیده است. بی تردید، در فهرست این هادیان و مشعل‌داران فرایند طریق هدایت و روشنایی، نام امامان حق و عدالت و اوصیای پیامبر عظیم الشأن اسلام ﷺ بر قله‌های رفیع این کوه عظمت و بزرگی، می‌درخشد و همهٔ ستایشگران و اهل

قلم و بیان، در وصف جمال و کمال این اولیای راستین آل الله عاجزند.

یک دهان خواهم به پهناى فلك

تا بگويم وصف آن رشك ملک

این قافله سالاران علم، پاکی، نور و هدایت متعلق به عالم
بشریت می باشند و مقتدا و راهبر همه آزاداندیشان و
پاک طیستان و حق جویان اند. ایشان پیشوایان فرزانه‌اند که
ناب ترین احساسات بشری را برانگیخته و جاودانه ترین حماسه
عدالت خواهی و انسانی را در مبارزه با سپاه ظلم و جهل خلق
کرده‌اند و همه دوستان و دشمنان را به اعجاب و اداشته‌اند؛
چنانچه فیلسوف و حکیم بزرگ، ابوعلی سینا، مثل امام
علی علیہ السلام سر سلسله جنبان این خاندان پاک و نورانی را در
میان اصحاب پیامبر اعظم علیہ السلام مثل معقول در میان محسوس
می داند.

پاک مردان بزرگی که محبت و صمیمیت را با صلاحت،
عبادت و جهاد و فرمانروایی را با سادگی، قدرت و شوکت را با
عدالت، جهاد را با محبت و عشق به خداوند، و علم را با حلم و
تدبیر درآمیخته‌اند.

اخبار و رخدادهایی همچون «حدیث منزلت» و «غدیر» و آیه «تطهیر» و «ولایت»، شاه بیت چکامهٔ فضل و عظمت بزرگی و پاکی این خاندان نور و اهل بیت رسول اعظم و از دیگر سو مبین مظلومیت آل رسول نیز می‌باشد. اما با این همه، به حکم و مشیت خداوند سبحان، امامان شیعه از اهل بیت پیامبر اعظم اسلام علیهم السلام رسالت تاریخی، انسانی و الهی خویش را با ترسیم و تبیین خط اسلام ناب محمدی در بیان حقایق، معارف و علوم اسلامی از منبع خالص وحیانی به مدد قوه عصمت و علم که از الطاف خداوندی به این طایفه نورانی است، اهتمام بلیغ ورزیدند تا به یمن آن تلاش و جهاد عالمانه و خالصانه اسلاب ناب محمدی به عنوان تراث جاوید آسمانی ماندگار شد و کثراهها و بیراهه‌ها از صراط مستقیم الهی جدا گشته و به مدد انفاس قدسی آنان، هزاران فرزانه و عارف متآلہ و عالم ربانی، تربیت شده‌اند که هر یک سنگربان هویت و کیان دین محمدی علیهم السلام و آیین اهل بیت علیهم السلام شده‌اند. امروز جهان اسلام و تمامی انسان‌ها بیش از هر زمان دیگر، نیازمند معارف زلال و ناب اسلام و فرهنگ اسلامی است که بی‌تردید آن را باید در خوان بیکران آموزه‌های اهل بیت علیهم السلام و سیره نورانی ایشان جستجو و صید کرد. این امر، در گام نخست،

مستلزم شناخت و معرفت به وجود پاک و حیات طیبه و بی‌آلایش این خاندان نورانی، یعنی امامان علیهم السلام می‌باشد تا از رهگذر آن، به درستی به عظمت تراث ماندگارشان پی برده و سیره، مشی و کلامشان، اسوه و مشعل فروزنده راه ما باشد. این شناخت برای همه محبان و رهپویان این مسیر نورانی لازم و برای کسانی که به عنوان مسافران و میهمانان کوی دوست و زائران عتبات مقدسه و حرم‌های این اولیائی الهی توفیق می‌یابند، ضرورتی مضاعف دارد؛ چرا که زیارت، همراه با معرفت و شناخت ساحت و حیات طیبه آن حضرات، تعالی‌بخش و تأمین‌کننده مقصد و سعادت خواهد بود.

از این رو، معاونت فرهنگی حوزه نمایندگی ولی‌فقیه در امور حج و زیارت، به جهت مسؤولیت دینی خویش و به منظور آشنا ساختن زائران کوی دوست و مشتاقان زیارت آستان‌های بلند اولیائی الهی و کارگزاران مجموعه عظیم حج و زیارت، لازم دید، به قدر بضاعت و توان خود و به کمک اندیشمندان و اهل قلم و دانش، در معرفی اهل بیت رسول خدا علیهم السلام تلاش نماید و این مجموعه را که در چند مجلد گرد آمده تهیه و پیشکش همه ساکنان و زائران حریم قدسی آل طه نماید تا ان شاء الله به مدد انفاس رحمانی و قدسی ایشان،

همه ما از فیض حضور در این حرم‌های نورانی و کبیری‌ایی بهره‌مند گردیم.

از اهالی قلم، و دانش و بیان تقاضا داریم تا با ارائه دیدگاه‌ها و نقد و نظر، ما را در این مسیر و مقصد یاور باشند. در پایان، لازم می‌دانیم از همه پژوهشگران و کارشناسان و همکارانی که در تهیه، تدوین و چاپ و نشر این اثر در مدیریت آموزش و مؤسسه فرهنگی و هنری مشعر ما را یاری رسانده‌اند، صمیمانه سپاسگزاری نماییم.

**معاونت فرهنگی
مدیریت آموزش**

فهرست مطالب

۱۳	مقدمه
۱۵	ولادت و غیبت
۱۸	مهدویت در اندیشه اسلامی
۲۲	اهمیت انتظار
۲۴	فلسفه غیبت
۲۸	جامعه موعود شیعه
۲۹	۱-۱. آغاز و انجام جهان
۳۰	۱-۲. ظهور و قیام
۳۱	۲-۲. دعوت و مبارزه
۳۵	پیروزی حق و نابودی باطل
۳۶	سيطره بر جهان
۳۷	تشکیل دولت
۳۹	دولت کریمه

۴۰	بهترین دولت‌ها
۴۰	دولت احمدی
۴۰	تمام کننده امامت
۴۰	دولت جهانی
۴۱	دولت عدل
۴۱	سیره و روش امام مهدی (عج)
۴۲	ارتباط بر پایه محبت و دوستی، رمز اقتدار دولت احمدی
۴۴	دولت اخلاقی امام مهدی (عج)
۴۶	تردید نسبت به امامت امام عصر <small>علیهم السلام</small>
۴۸	نمایندگان خاص در دوران غیبت صغیری
۵۰	۱. عثمان بن سعید عمری
۵۱	۲. ابو جعفر محمد بن عثمان بن سعید
۵۱	۳. ابوالقاسم حسین بن روح
۵۲	۴. ابوالحسن علی بن محمد سمری
۵۵	فعالیت‌های نواب خاص
۵۷	وظیفه ما در رابطه با انتظار
۵۹	کتابنامه

مقدمه

در ک درست از حضور امام معصوم در حیات بشری و عالم هستی منشأ برکات و شکل‌گیری جهان بینی ویژه‌ای است که زندگی در پرتو آن با معنا و معنویت همراه خواهد بود. رویکرد امیدوارانه و فرجام معنادار جهان هستی به زندگی نشاط و شادابی می‌بخشد و یأس و حرمان و تلغخ کامی‌ها را می‌زداید. نگاه و جهان بینی که فرجام جهان را همراه با استقرار عدالت و دفع تباہی‌ها و منکرات ترسیم می‌کند، حرکت و تلاش و توجهات انسانی به سمت عدالت و خوبی‌ها خواهد بود و آن نقطه کانونی که انسان پاک و ذخیره خداوند برای نجات بشریت مینا و مبدأ قرب به حق و فضیلت‌ها خواهد بود بر همین مبنای است که امام معصوم(ع) در حیات بشری و عالم هستی به عنوان قطب و انسان کامل نقطه

اتصال با خالق و واسطهٔ فیض و رحمت الهی است و لذا برای هر صاحب خرد و اندیشه و انسان جویای حقیقت و کمال، قرب و رضایت آن گوهر الهی و وارث انبیا و اوصیا، نشانه و میزان کمال و هدایت خواهد بود. از این رو در فرهنگ شیعی، همواره در ک این حضور معنادار و امید آفرین و واسطهٔ خیر و رحمت خداوند، نقطهٔ کانونی و حرکت آفرین و صیانت کنندهٔ جامعه از کژی‌ها بوده است و فرهنگ انتظار فرهنگ تحرک و امید و سازندگی و مقاومت در راه دین و دینداری و دفاع از حق بوده است. در ک و فهم این فرهنگ مستلزم شناخت آن ذخیره و بقیة الله و شناخت سیره و سلوک و آرمان‌ها و فرهنگ مهدوی است فرهنگی که به ما معرفت لازم را برای انتخاب و پیمودن درست مسیر و همراه شدن با قافلهٔ حق و استواری در مسیر را می‌آموزد. این نوشته با چنین رویکرد و مقصدی برای حق پویان طریقت محمدی(ص) تدوین تا گامی هر چند کوچک در اعتلای این فرهنگ باشد. امید است با لطف و عنایت حضرتش مقبول حق تعالیٰ واقع شود.

ولادت و غیبت

حضرت مهدی علیه السلام فرزند امام حسن عسکری علیه السلام در سال ۲۵۵ هـ ق. از مادری به نام «نرجس» متولد شد.^۱ نام و کنیه آن حضرت با نام و کنیه پیامبر خدا علیه السلام یکی است؛^۲ چنانکه روایات زیادی بر این امر دلالت دارند. در احادیث، از بردن نام آن حضرت نهی شده است؛ از این رو معمولاً با لقب از ایشان یاد می‌شود. «مهدی»، «حجت»، «قائم»، «صاحب الزمان»، «بقية الله» و غیره از القاب آن حضرت است که در این میان، «مهدی» شهرت بیشتری دارد.

۱. شیخ طوسی، الغیبة، ص ۲۳۱.

۲. هاشم المعروف الحسنی، سیرة الائمه الاثنتی عشر، ج ۲، ص ۵۲۵ به نقل از مسند احمد بن حنبل.

مادر امام علی‌الله‌ا^ع از زنان فاضل، پارسا و اهل دانش و معرفت بود، تا بدانجا که «حکیمه» دختر امام جواد علی‌الله‌ا^ع که از بزرگ‌ترین زنان دانشمند عصر خود و مورد احترام همه دانشمندان اسلامی و امام هادی و عسکری علی‌الله‌ا^ع بود، خود را خدمتگزار او می‌خواند.^۱ تلاش بسیار عباسیان در سامرا و بغداد برای کنترل و مراقبت از امام عسکری علی‌الله‌ا^ع به منظور دست‌یابی به فرزند و جانشین ایشان، امام علی‌الله‌ا^ع را نسبت به جان فرزندش سخت بیمناک نمود، از این رو تولد و زندگی او را پنهان نگاه داشت.^۲ با این اوضاع حضرت ناگزیر از پنهان ماندن از انتظار بود. و همین امر سبب شد که در غیبت بسر برداشت. آن حضرت دو دوره غیبت داشته‌اند: یکی کوتاه مدت (غیبت صغیر) و دیگری دراز مدت (غیبت کبری). غیبت کوتاه از هنگام تولد (۲۵۵هـ). آغاز شد و تا سال ۳۲۹هـ. ادامه یافت. البته تعداد بیشتری شروع غیبت صغیر را سال ۲۶۰هـ. و پس از شهادت امام عسکری علی‌الله‌ا^ع ذکر می‌کنند.

۱. مجلسی، بحار الانوار، تحقیق محمد باقر محمودی، ج ۵۱، ص ۲۸.

۲. همان.

حکومت برای یافتن حضرت، چندین بار منزل امام حسن عسکری علیه السلام را مورد بازرسی قرار داد و حتی روزهای آخر حیات امام علیه السلام، منزل او در محاصره بسیاری از نیروهای عباسی قرار گرفت و خود امام علیه السلام نیز تحت کنترل شدید حدود بیست تن از افراد معتمد عباسی قرار داشت تا حضور امام عصر علیه السلام را به حکومت گزارش کنند.^۱ با این همه، امام حسن عسکری علیه السلام در چند مرحله، امام پس از خود را به شیعیان و یاران خاص خود معرفی نمود. از این رو، برخی شیعیان از تولد آن حضرت مطلع بوده، با ایشان دیدار کرده بودند. شیخ مفید(ره) نام و مشخصات برخی از آنها را ذکر کرده است.^۲

مهم‌ترین دیدار یاران امام عسکری علیه السلام با حضرت مهدی علیه السلام زمانی بود که محمد بن عثمان عمری (رابطه بین مردم و اسلام علیه السلام) همراه با چهل نفر دیگر در خدمت امام عسکری علیه السلام بودند که آن حضرت، فرزند خود را بدانها معرفی فرمود:

۱. کلینی، الکافی، ج ۱، ص ۵۰۵ - ۵۰۶.

۲. شیخ مفید، الارشاد فی معرفة حجج الله على العباد، ص ۳۵۰ - ۳۵۱.

این امام شما پس از من و جانشین من در میان
شماست، از او فرمان برید و پس از من در دین خود
اختلاف نکنید که در این صورت هلاک می‌شوید و پس
از این، او را هرگز نخواهید دید.^۱

نام برخی از علمای بزرگ شیعه و از اصحاب امام علیهم السلام که در
این جلسه حضور داشتند نیز در روایات آمده است.^۲

مهدویت در اندیشه اسلامی

خبر پرشماری از پیامبر اسلام صلوات الله علیه و آله و سلم و امامان شیعه علیهم السلام درباره
تولد، غیبت، ظهور، قیام جهانی و سایر ویژگی‌های حضرت
مهدی علیه السلام نقل شده است. سال‌ها پیش از تولد آن حضرت،
ویژگی‌های او بیان گردید؛ مانند اینکه وی از خاندان پیامبر صلوات الله علیه و آله و سلم
از فرزندان حضرت فاطمه علیها السلام و از نسل و اولاد امام حسین علیه السلام
است و نهضت جهانی او باعث بسط و اقامه عدل در سراسر جهان
می‌شود.^۳

۱. ر. ک: طوسی، الغيبة، ص ۲۱۷؛ قندوزی، ینبیع المودة، ص ۴۶۰.

۲. ر. ک: لطف الله صافی گلپایگانی، منتخب الأثر فی الإمام الثانی عشر، ص ۲۵۵.

۳. جوینی خراسانی، فراید السلطین، بیروت، مؤسسه محمودی، ج ۲، ص ۳۲۷.

این فراوانی روایات از امامان شیعه علیهم السلام، خود گواه اهمیت فرهنگ و اندیشه مهدویت در اسلام است.

از احادیث امامان علیهم السلام درباره مهدویت آماری استخراج شده که بکین شرح است: امیر مؤمنان علیه السلام ۵۱ حدیث، امام حسن علیه السلام ۵ حدیث، امام حسین علیه السلام ۱۴ حدیث، امام سجاد علیه السلام ۱۱ حدیث، امام باقر علیه السلام ۶۳ حدیث، امام صادق علیه السلام ۱۲۴ حدیث، امام موسی کاظم علیه السلام ۶ حدیث، امام رضا علیه السلام ۲۹ حدیث، امام محمد تقی علیه السلام ۶ حدیث، امام هادی علیه السلام ۶ حدیث و امام حسن عسکری علیه السلام ۲۲ حدیث.

از امام علی علیه السلام روایت شده است که پیامبر صلوات الله عليه وآله وسالم فرمود:

عمر جهان به پایان نمی‌رسد، مگر آنکه مردی از نسل حسین امور امت را به دست گیرد و دنیا را پر از عدل کند، هم چنان که پر از ظلم شده است.^۱

احادیث پیامبر صلوات الله عليه وآله وسالم در منابع مشهور اهل سنت نظیر مسند احمد و صحیح بخاری - که هر دو پیش از تولد امام عصر علیه السلام تألیف شده‌اند - نقل شده که همین حدیث نیز از جمله آنهاست.

^۱. طرس، مجمع البیان فی تفسیر القرآن، ج ۴، ص ۷۱۶.

در مورد امام عصر(عج) و قیام و حکومتی که تشکیل می‌دهد، احادیث بسیاری در منابع اهل سنت وجود دارد.

همچنین سلیمان قندوزی و سبط بن جوزی (از علمای مذهب حنفیه)، شبراوی (از علمای مذهب شافعی) و محمد بن احمد مشهور به «ابن صباغ» (از علمای مذهب مالکی) از جمله کسانی هستند که ولادت حضرت مهدی(عج) را ذکر کرده‌اند.^۱

از نکات قابل ذکر، اعتقاد برخی از مسلمانان، خصوصاً برخی از شیعیان به مهدی بودن اشخاصی در طول تاریخ است که نشانگر وجود اعتقاد به مهدویت در طول تاریخ اسلام است.

اعتقاد به مهدی بودن امام صادق علیه السلام، امام کاظم علیه السلام، محمد حنفیه، زید فرزند امام سجاد علیه السلام، محمد بن عبدالله بن حسن بن حسن علیه السلام بن علی علیه السلام، شهید فخر، اسماعیل و محمد فرزندان امام صادق علیه السلام، عبدالله بن معاویه بن عبدالله بن جعفر طیار، همچنین مهدی خوانده شدن سفاح عباسی، محمد بن منصور عباسی (مهدی عباسی)، سلیمان بن عبدالملک، ابو مسلم خراسانی،^۲ مهدی سودانی و دیگرانی که نشانه‌های تطبیق مهدی بر آنها وجود دارد، از جمله

۱. احمد زمانی، اندیشه انتظار، ص ۲۷۲-۲۸۷.

۲. مصطفی صادقی، تحلیل تاریخی نشانه‌های ظهور، ص ۶۹-۷۰.

مویدات تاریخی وجود اندیشه مهدویت در اعصار مختلف اسلام است که فرصت هرگونه تردید در خصوص این عقیده را از همگان سلب می‌کند.

شیعه اساس اندیشه مهدویت را بر آموزه‌های قرآنی استوار می‌سازد. آیاتی از قرآن که استقرار حکومت صالحان و برقراری عدل در گستره جهان و اعطای برتری به مستضعفان را به مؤمنان بشارت می‌دهد، مبنای همان حدیثی است که از پیامبر ﷺ و ائمه طیلہ زاده روایت شده است؛ چنانکه یکی از دانشمندان می‌نویسد:

آنچه به امیدواری شیعه به پیروزی نهایی بر «ظلم و ظلمه» رنگ موجیت تاریخی می‌دهد، انتظار فرج و رجعت امام غائب است. مفسران شیعه بعضی از آیات قرآنی را شاهد بر عقیده به رجعت (ظهور) می‌گیرند، و وعده حکومت مؤمنان و مستضعفان در زمین را از آنها استخراج می‌کنند.

آیات مورد استناد بدین قرار است: «وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيُسْتَخْلَفُنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَ

لَيَبْدِلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا^۱; خدا به کسانی از شما که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند، وعده کرده که در زمین خلافت دهد؛ چنانکه پیشینیان شان نیز جانشین شدند و دینشان را که برای ایشان پسندیده، بر همه ادیان تمکین و سلط طبخش و به همه مؤمنان پس از ترسشان ایمنی کامل دهد که مرا به یگانگی عبادت کنند و چیزی را با من شریک قرار ندهند.»

«وَتُرِيدُ أَنْ نَمُنَ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئَمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ^۲; وَمَا ارَادَهُ كرديم بر آن کسان که در آن سرزمین زبون به شمار رفته بودند، منت گذارده، آنها را پیشوایان (امامان) خلق قرار داده و وارث ملک و جاه فرعونیان گردانیم.»
 «أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ^۳; بندگان نیکوکار من ملک زمین را وارث و متصرف خواهند شد.»

۱. سوره نور، آیه ۵۵.

۲. سوره قصص، آیه ۵.

۳. سوره انبیاء، آیه ۱۰۵.

«إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ»^۱ زمین از آن خداست، به هر کس از بندگان خویش که بخواهد، وامی گذارد.» پای بندی به اندیشه مهدویت بیانگر آرمان‌خواهی سیاسی است و به معنای تعهد عمیق و قلبی نسبت به اهداف والای اجتماعی و سیاسی و اعتماد نداشتز به معیارهای مادی و تمسک آگاهانه به مدینه فاضله و آرمان‌شهر اسلامی و پی‌گیری اهدافی است که باید در سرانجام تکامل جامعه انسانی بدان دست یابد.

اهمیت انتظار

اعتقاد به ظهور مصلحی بزرگ از جانب خالق هستی، از باورهای اساسی و بالنده اسلام است. مصلحی که تلاش‌های دیگر مصلحان و مشعل‌داران هدایت را به ثمر برساند و انسان را که گرفتار کج- روزها و دلخوشی‌های زودگذر و فریبند شده و در هاله‌ای از اضطراب و حیرت به سر می‌برد نجات بخشد. انتظار ظهور چنین نجات‌بخشی دل‌های مرده را زنده می‌کند و مردم را از یأس - که بزرگ‌ترین هشکل روانی جامعه انسانی است - رها می‌سازد.

اندیشه انتظار و انتظار کشیدن به مفهوم سازنده و پویای آن از اهمیت والایی برخوردار است زیرا همین امر، پیروان امامان معصوم علیهم السلام را استوار نگه داشته است، به نحوی که هرگز خود را فراموش نکرده و در افکار دیگران هضم نشده‌اند.

از سوی دیگر، انتظار یک مطالبه و خواست عمومی در همه ادیان به ویژه ادیان توحیدی است. پیامبران گذشته نیز در میان امت‌های خویش از اصلاح اساسی و اجرای عدالت سخن گفتند و به پیروان خود وعده دادند که مصلح بزرگ خواهد آمد و شما و مردم جهان را از شرک و ضلالت و ستم و مظلومیت نجات می-

بخشد.^۱

فلسفه غیبت

این باور و این امر سترگ نیازمند تأمل و اندیشه‌ورزی بیشتر، از ابعاد و زوایای مختلف است، از راز و رمزها، آثار و حکمت و مبانی آن در ساحت‌های فردی و اجتماعی و تربیتی و ... که در این مجال به برخی از این زوایا می‌پردازیم:

آرمان‌های بشری همانند عدالت، هم‌ریستی مسالمت‌آمیز این‌بنا بر، امنیت کامل و زندگی همراه با آرامش و به دور از تحریر و سرگشتشکری‌ها، استقرار نظامی عادلانه و دور از تعدی و ظلم و تشکیل مدینه فاضله‌ای از فضایل والای انسانی و الهی یک واقعیت و حقیقت والا است. به بیان دیگر، این نیازها و رغبت فطرت‌های پاک انسان به آن، امری گزار و بیهوده نیست، بلکه نیازی فطری و الهی در نهاد انسان‌هاست که حکایت از آرمان مشترک بشری دارد و خداوند آن را محقق خواهد ساخت؛ اما تحقق آن با فراهم‌شدن همه ظرفیت‌های عقلی، روحی، فکری و اجتماعی انسان و جامعه انسانی میسر است و خداوند متعال نیز برای پاسخگویی به این مطالبه فطری و آرمانی بشر، وعده منجی که خود انسان کامل و جامع فضایل است را داده است.

این انسان کامل هنگامی که شرایط و اقتضایات اجتماعی و انسانی فراهم باشد، مبشر و راهبر استقرار آن جامعه آرمانی و تحقق بخش آرزوهای پاک و بی‌آلایش برخاسته از نیازهای فطری و الهی انسان خواهد بود.

سید مرتضی علم‌الهدی نظریه خود را در مورد علت و فلسفه غیبت حضرت مهدی (عج) چنین بیان کرده است: «وقتی از وجود

امام نفع بردہ می شود کہ امام از تمکن و اقتدار برخوردار باشد و دستورهای وی اعمال گردد تا ^۱ واند سپاهیان را تجهیز کند و با اهل بغی بجنگد و اقامه حدود کند و مرزها را پاس بدارد و در حق ستمدیدگان انصاف پیشہ کند و هیچ یک از این امور جز با تمکن ممکن نیست. بنابراین، وقتی بین او و هدف‌هایش چیزی حائل شد، ضرورت قیام از ایشان سلب می شود و هرگاه بر جان خود بیمناک شد، غیبت بر او واجب می گردد.^۲ همچنین در آخرین توقيع شریف از حضرت بقیة الله آمده است:

إِنَّهُ لَمْ يَكُنْ أَحَدٌ مِّنْ أَبَائِي إِلَّا وَقَعَتْ فِي عُنْقِهِ بِيعَةً
لِطَاغِيَةِ زَمَانِهِ وَإِنَّمَا أَخْرُجَ حِينَ أَخْرُجُ وَلَا بِيعَةً لَاحِدٍ
مِّنَ الطَّوَاغِيَّاتِ فِي عَنْقِي ...

همانا هیچ کدام از پدران من نبودند، مگر اینکه بیعتی از طاغوت زمان برگردنش بود و من زمانی که ظهور می کنم هیچ بیعتی از طاغوت‌ها برگردن من نخواهد بود.^۳

با انضمام این دو مقدمه و با نگاهی به تاریخ ائمه اطهار علیهم السلام می توان دریافت که قیام علیه ظلم باید نتیجه‌ای مثبت در بی داشته

۱. مجله حوزه، چشم به راه مهدی، ص ۳۱.

۲. شیخ طوسی، الغیبة، ج ۲، ص ۵۲۲

باشد، و از آنجایی که امام زمان(عج) در صورت حضور یا مثل دیگر ائمه باید از روی جبر با حکام جور بیعت کند و یا همانند جد شهیدشان، امام حسین علیه السلام قیام منتهی به شهادت نماید، که در هر دو صورت، به هدف اصلی خود، که برپایی کامل عدل است، دست نمی یابد. پس بدین جهت، خداوند ایشان را از انتظار مردم پنهان داشتند تا حضور و ظهور ایشان در بیعت با طاغوت‌ها محصور نشود و قیامشان صرفاً با شهادت پایان نیابد؛ بلکه به نتیجه قطعی برسد.

در اینجا یک نکته نیاز به توضیح دارد و آن اینکه غیبت امام عصر(عج) نافی رفتار دیگر ائمه علیهم السلام نیست، بلکه ائمه علیهم السلام هر کدام به فراخور موقعیت زمان خودشان در جهت برپایی عدالت و احکام اسلام تلاش کردند و عدم قیام ائمه علیهم السلام نه به معنای سازش‌پذیری با طاغوت، بلکه تحمل شرایط و حفظ اصل اسلام بود.

حتی امام حسین علیه السلام هم، در زمان خلافت معاویه، اقدام به قیام نکردند، بلکه در زمان یزید که اصل اسلام با خطر جدی مواجه شد و خطر از بین رفتن اصل اسلام و تعطیل کلی دین پیش آمد، قیام فرمودند که در آن موقعیت، کار درست، قیام و نتیجه آن حفظ اصل اسلام بود؛ یعنی همان نتیجه‌ای که دیگر ائمه علیهم السلام با عمل خود آن را به دست آوردند.

اما قیام و حضور امام زمان (عج) نباید منحصر به حفظ اصل اسلام شود، بلکه باید منجر به اقامهٔ کامل دستورات شریعت و اجرای عدل شود؛ زیرا اوست که باید عدالت کامل و جامعیت شریعت را به منصهٔ ظهور برساند و آن آرمان نهایی را تجسم و عینیت بخشد.
امام عصر(عج) در انتهای توقيع شریف می‌فرمایند:

فَأَغْلِقُوا أَبْوَابَ السُّوَالِ عَمَّا لَا يَعْنِيكُمْ وَلَا تَتَكَلَّفُوا عَلَىٰ
مَا قَدْ كَفِيتُمْ وَ اكْثُرُوا الدُّعَاءَ بِتَعْجِيلِ الْفَرْجِ فَإِنْ ذَلِكَ
فِرْجُكُمْ ...^۱

سؤال از علل غیبت سودی برای ما ندارد و پیگیری از علل آن (بیشتر از آنچه در همین توقيع آمده) زحمتی است برای به دست آوردن چیزی که انجام وظایفمان مبتنی بر دانستن آن نیست.

سپس می‌فرماید: «برای ظهور زیاد دعا کنید که گشايش کار شما در آن است.»

جامعهٔ موعود شیعه

بر اساس روایات شیعه، تصویری جامع و کامل از جامعهٔ آرمانی مهدوی وجود دارد. این تصویر واقع‌بینانه و تحقیق یافتنی،

سیر تاریخ بشر را نمایان می‌سازد و پرده از نقش مهم پیامبران و امامان معصوم علیهم السلام، در این حرکت بر می‌دارد؛ زیرا هدایت، راهنمایی و حیات مادی و معنوی بشر با ایشان [پیامبران و امامان] شروع شده است و طی مرحله متکامل و متعالی زندگی نیز با آنان خواهد بود. دولت فraigیر آنان در نهایت در همین دنیا شکل خواهد گرفت و حرکت تاریخ نیز به سمتی می‌رود که با حضور مستقیم و بدون واسطه آنان در رأس اداره امور جهان (به دست پر کفایت قائم آل محمد ﷺ)، مردم از برکات و عنایات وجودی آنان برخوردار گشته و از نقص به کمال، از ظلم و ستم به عدل و داد، از فساد و بی‌دینی به یکتاپرستی و نیک اخلاقی و ... رهنمون خواهند شد. تصویر این بشارت و وعده حتمی الهی را می‌توان در مؤلفه‌های زیر به دست آورد:

۳-۱. آغاز و انجام جهان

امام باقر علیه السلام می‌فرماید: «ای مردم! کجا می‌روید و به کجا برده می‌شوید؟! خداوند اول شما را به دست ما هدایت نمود و آخر امور شما را به دست ما به انجام می‌رساند. اگر شما دولت زودگذر دارید، دولت پایدار از آنِ ما است. پس از دولت ما دیگر دولتی

نیست؛ زیرا ما اهل عاقبت هستیم...».^۱ بر اساس این روایت و احادیث دیگر، امامان معصوم علیهم السلام جایگاه مهم و محوری در آغاز و انجام جهان دارند و فرجام واپسین حیات نیز با نابودی دولت‌های گذرا و باطل و تشکیل دولت طولانی مدت صالحان خواهد بود. نجات و رستگای انسان‌ها - پس از مدت‌های مديدة - به وسیله ایشان و در حکومت عدل مهدی(عج) تحقق خواهد یافت. حضرت علی علیهم السلام درباره پایان جهان می‌فرماید: «این امر به دست ما آغاز شد و به دست ما پایان می‌یابد. خداوند به وسیله ما انسان‌ها را در آغاز زمان رهایی بخشد و به وسیله ما در پایان جهان، عدالت گسترده می‌شود».^۲

۲-۳. ظهور و قیام

مرحله سرنوشت‌ساز حیات بشری، با حضور و ظهور امام معصوم علیهم السلام شروع می‌شود. در این مرحله امام مهدی(عج) از پرده غیبت بیرون می‌آید و ظهور می‌کند. از نظر شیعه، موعد نجات بخش، به دنیا آمده و الان زنده است و در جامعه حضور پنهانی

۱. ابی جعفر محمد بن یعقوب کلینی، کافی، (تهران: دارالکتب الاسلامیه،

۱۳۶۵)، ج ۱، ص ۴۷۱، ح ۶

۲. سلیمان کامل، یوم الخلاص، ج ۲، ص ۵۹۵، ح ۷۶۶

دارد. هر وقت خداوند متعال اراده کند، او ظهور کرده و قیام عليه جبهه کفر و باطل را رهبری خواهد کرد. رسول اکرم ﷺ به فرزند گرامی اش سالار شهیدان حسین علیهم السلام می‌فرماید: «آن گاه امیر امیران... پادشاه منتظر - که در غیبتش همگان دچار حیرت می‌شوند - ظهور می‌کند. او نهmin فرزند تو است ای حسین! ... بر انس و جن چیره می‌گردد».^۱

امام صادق علیهم السلام می‌فرماید: «در آخر الزمان ظهور (خروج) می‌کند و ابری در برابر خورشید به وجود مقدسش سایه می‌اندازد. از میان ابر، فرشته‌ای ندا در می‌دهد: این مهدی خلیفه خداوند است، از او پیروی کنید».

۳-۲. دعوت و مبارزه

امام مهدی علیهم السلام پس از ظهور و قیام به هدایت و ارشاد مردم می‌پردازد و آنان را به معنویت و عدل و داد فرامی‌خواند. در برابر گفت و گوهای منطقی و ارشادات آن حضرت، گروه باطل و صاحبان

۱. لطف الله صافی گلپایگانی، منتخب الاثر، (قم: مؤسسه سیده معصومه، ۱۴۱۹)، ص ۵۷۸، ح ۲.

۲. ابی جعفر محمد بن حسن طوسی، امالی، (قم: دارالثقافة، ۱۴۱۴)، ص ۹۱؛ علی بن عیسیٰ اربیلی، کشف الغمہ، ج ۲، ص ۴۷۰؛ مقدس شافعی، عقد الدرر، ص ۱۳۵.

زر و زور و تزویر و فسادبه مقابله با او برمی خیزند. در نتیجه آن حضرت بعد از اتمام حجت به مبارزه با آنان می پردازد و نهضت مستضعفان و ستمدیدگان را رهبری می کند. امام صادق علیه السلام در این باره می فرماید: «تحقیق آیة شریفة لیظہرہ علی الدین کلہ» به دست مهدی است... ما بر شیوه رسول اکرم ﷺ هستیم تا خداوند به ما اجازه دهد که برای اظهار آیین او شمشیر بکشیم و مردم را به سوی او فرا بخوانیم. در پایان چنین خواهیم کرد، چنان که پیامبر خدا ﷺ چنین کرد^۱»

«شمشیر» نشانه قدرت و نماد قهر و غضب الهی بر دشمنان حق و پایان یک مهلت طولانی به آنان است. این پایان مدارا و مهلت به آنان و شروع جنگ سرنوشت ساز و پایانی میان حق و باطل است. در این جنگ اشقيا و کافران و مفسدان در یک طرف (به فرماندهی شیطان) و صالحان و مؤمنان در سمت دیگر (به رهبری مهدی(ع)) قرار دارند. هم جبهه کفر و باطل به حد نهايی قدرت

۱. ابراهیم بن فرات کوفی، تفسیر فرات کوفی، ص ۲۵۶؛ محمد باقر مجلسی، بحار الانوار، ج ۲۴، ص ۱۱۸، ح ۱؛ محمد بن حسن صفار قمی، بصائر الدرجات،

و شوکت و جنایت خود رسیده‌اند و هم گروه حق و خدا پرست، به حد بالای ایمان، دانایی و اعتقاد دست یافته‌اند. ظلم و ستم کافران و ظالمان بی حد و اندازه شده و مظلومیت و ستمدیدگی مستضعفان و محروم‌ان از حد گذشته است. در نتیجه زمان ستیز و جنگ نهایی در آخر الزمان فرا رسیده و با ظهور و قیام مهدی موعود، آغاز می‌شود. کافران و دین ستیزان از ظهور آن حضرت اظهار کراحت و ناراحتی می‌کنند و به هدایت‌ها و راهنمایی‌های او توجهی نمی‌کنند. پس علیه او جنگ‌های شدیدی به راه می‌اندازند و در نهایت خود در این ستیزش نهایی مغلوب و نابود می‌گردند. در روایتی از امام صادق علیه السلام نقل شده است:

«دنیا به آخر نمی‌رسد تا وقتی که نداکننده‌ای از آسمان بانگ می‌زند که ای اهل حق! یک جا جمع شوید. پس همه ایشان در یک سرزمین جمع می‌شوند. بعد از آن، دفعه دیگر ندا می‌کند: ای اهل باطل! یک جا جمع شوید، پس ایشان نیز در یک سرزمین جمع می‌شوند...».^۱

۱- ابی عبد الله محمد بن ابراهیم نعما‌نی، الغیبة، ص ۳۲۰، ۹، محمد باقر مجلسی، بحار الانوار، ج ۵۲، ۳۶۵، ص ۱۴۵، ح.

امام کاظم علیه السلام می فرماید: «سپس آن قدر دشمنان خدا را می کشد تا خداوند راضی شده که در قلب خویش، احساس شفقت و ترحمی بکند».^۱

امام صادق علیه السلام می فرماید: «هشت ماه تمام شمشیر بر دوش نهاده، [دشمنان خدا را] می کشد...».^۲

امیر مؤمنان علی علیه السلام می فرماید: «پدرم فدای فرزند نیکوترین کنیزان که [ظالمان و کافران] را خوار و ذلیل خواهد کرد و جام زهرآگین به کامشان خواهد ریخت و با شمشیر با آنان بخورد خواهد کرد».^۳

از امام صادق علیه السلام درباره معنای آیة ﴿وَ لَنْذِيَقَنَهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنِي ۝ ۷﴾^۴ سؤال شد، آن حضرت فرمود:

۱. محمد بن علی بن حسین بن بابویه قمی، کمال الدین و تمام النعمۃ، ج ۲، ص ۳۲۹؛ ابو منصور احمد بن علی طبرسی، الاحتجاج، ج ۲، ص ۴۴۹؛ علی بن محمد خراز قمی، کفاية الاثر.

۲. محمد بن ابراهیم نعمانی، الغیبة، ص ۳۰۷، ح ۲؛ محمد باقر مجلسی، بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۶۱.

۳. محمد بن ابراهیم نعمانی، الغیبة، ص ۲۲۹، ح ۱۱؛ ابراهیم بن محمد ثقفی، الغارات، ج ۱، ص ۹.

۴. سوره سجده، آیه ۲۱.

«عذاب نزدیک گرانی قیمت‌ها است و عذاب بزرگ‌تر، قیام مهدی (عج) با شمشیر است».^۱

پیروزی حق و نابودی باطل

حضرت مهدی (عج) و یارانش و سپاهیان مؤمن و شجاع او، در این جنگ‌های نهایی و سرنوشت ساز پیروز شده و با کمک گرفتن امدادهای غیبی، دشمنان (جبهه باطل) را نابود می‌کنند. بدین سان سرنوشت کافران و ستمگران، به بدترین صورت رقم می‌خورد. امام کاظم علیه السلام می‌فرماید: «خداوند برای دوازدهمین [امام] از خاندان ما، هر دشواری را آسان می‌کند به دست او هر جبار سرسختی نابود می‌شود و هر شیطان سرکشی، هلاک می‌گردد».^۲

امام هادی علیه السلام می‌فرماید: «او کسی است که وحدت کلمه ایجاد کرده و نعمت‌ها را کامل می‌سازد. باطل را نابود و از آن نهی می‌کند و در راه خدا از سرزنش هیچ ملامت‌گری نمی‌ترسد».^۳

۱. سید شرف الدین حسینی استرآبادی، تأویل الایات الظاهرة، ص ۴۳۷؛ محمد باقر مجلسی بحار الانوار، ج ۱، ص ۵۱، ح ۵۵.

۲. محمد بن علی صدوق، کمال الدین، ج ۲، ص ۳۶۹؛ محمد باقر مجلسی، ج ۵۱، ص ۱۵۰، ح ۲.

۳. احمد بن علی، طبرسی، الاحتجاج، ج ۲، ص ۶۰؛ محمد باقر مجلسی، بحار الانوار، ج ۳۷، ص ۲۰۹.

امام باقر علیه السلام می فرماید: «هنگامی که قائم قیام می کند، هر دولت باطلی از بین می رود».^۱

محمد بن مسلم می گوید: از امام باقر علیه السلام پرسیدم: مراد از **﴿وَاللَّيلُ إِذَا يَغْشىٰ * وَالنَّهارُ إِذَا تَجْلَىٰ﴾** چیست؟ فرمود: «شب اشاره به آن است که جلوی حکومت حضرت علی علیه السلام گرفته شد و روز عبارت از قائم ما است که قیام می کند و حکومت او بر دولت باطل چیره می گردد».^۲

از امام باقر علیه السلام نقل شده است: «خداوند به او پیروزی عنایت می کند و او با آنان می جنگد».^۳

سیطره بر جهان

پس از پیروزی سپاه حضرت مهدی(ع) و نابودی سپاه کفر و باطل، آن حضرت بر کل جهان سلطه و برتری خواهد یافت و از شرق تا غرب زمین بظه سیطره او درخواهد آمد. این تسلط و

۱. محمد بن یعقوب کلینی، کافی، ج ۸، صفحه ۲۸۷، ح ۴۲۲.

۲. سوره لیل، آیه ۱ و ۲.

۳. مجلسی، بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۴۹، ح ۲۰.

۴. عیاشی، تفسیر عیاشی، ج ۲، ص ۵۸.

برتری مقدمه‌ای برای تشکیل حکومت واحد جهانی و استقرار عدل و داد در سراسر عالم است.

در روایتی متواتر و مشهور از پیامبر خدا نقل شده است: «سلطه و برتری او شرق و غرب (جهان) را در بر می‌گیرد».^۱ و «... خداوند متعال، شرق و غرب جهان را به دست قائم، فتح خواهد کرد».^۲

تشکیل دولت

مهمنترین و اساسی‌ترین اقدام امام مهدی(عج) پس از پیروزی و سیطره بر سراسر جهان، تشکیل دولت و به دست گرفتن حکومت و فرمانروایی دنیا است. گفتنی است مردم جهان در عین حال که شاهد نابسامانی، جنگ، فساد، بی‌عدالتی، ناامنی و الحادگرایی در جهان بوده‌اند؛ دولت‌ها، احزاب و سازمان‌های بسیاری را دیده‌اند که مدعی خدمت به جهانیان و ایجاد آرامش، صلح و امنیت و

۱. صدوق، کمال الدین، ج ۱، ص ۲۸، ح ۲۷؛ مجلسی، بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۷۱، ح ۱۲.

۲. صدوق، عيون الاخبار الرضاعية، ج ۱، ص ۶۵، ح ۳۴؛ علی بن عیسی اربلی، کشف الغمہ، ج ۲، ص ۵۰۷.

بهبود وضع اقتصادی و فرهنگی و اجتماعی در دنیا بوده‌اند، اما در عمل چیزی جز تباہی و ستم و جنگ مشاهده نکرده‌اند.
اما سرانجام روزگاری فرامی‌رسد که معنویت و عدالت به دست توانای مرد الهی و در دولت کریمه اهل بیت علیهم السلام پیاده می‌شود و رفاه، امنیت، عدل و یکتاپرستی در همه جای عالم گسترش می‌یابد، روشن است که این تنها با تشکیل دولت و انسجام در امور به دست می‌آید. امام باقر علیه السلام در تفسیر آیه **﴿الذين مكناهم في الأرض...﴾**^۱ می‌فرماید: «این آیه در حق آل محمد صلی الله علیه وساته، حضرت مهدی (عج) و یاران او است. که خداوند آنها را مالک شرق و غرب جهان نموده، آیین اسلام را پیروز می‌کند و بدعت‌ها و باطل‌هارا به دست او و یارانش نابود می‌سازد - چنانکه [قبلًا] سفیهان حق را الگدمال کرده باشند - تا اینکه از ستم نشانه‌ای ننمایند».^۲

۱. بخشی از آیه ۴۱، سوره حج.

۲. علی بن ابراهیم قمی، تفسیر قمی، ج ۲، ص ۸۷؛ سید شرف الدین حسینی، تأویل الآیات الظاهره، ص ۳۳۹.

این دولت بهترین، کاملترین و مردم‌ترین دولت‌ها - پس از نابودی و پایان دولت‌های دیگر - خواهد بود در این زمینه روایتی آمده است: «همانا دولت ما آخرین دولت‌ها است و برای هیچ خاندانی، دولتی نیست مگر اینکه قبل از ما حکومت کند تا هنگامی که ما به قدرت رسیدیم - با دیدن روش حکومتی ما - کس نگوید اگر ما نیز به قدرت می‌رسیدیم، این چنین رفتار می‌کردیم. و این گفتار خداوند است که: «عاقبت برای تقوایشگان است».^۱

امام صادق علیه السلام می‌فرماید: «بعد از دولت قائم، برای هیچ کس دولتی مقدر نشده است».^۲ همچنین آمده است: «اگر از دنیا جز یک روز باقی نباشد، خداوند آن روز را به قدری طولانی می‌کند که مردی از اهل بیت من فرمانروای جهان می‌شود».^۳

دولت کریمه

در دعای افتتاح می‌خوانیم: «خداوند! ما دولت با کرامتی را از لطف تو مشتاق هستیم که با آن اسلام و اهلش را عزیز کنیم و نفاق و اهلش را ذلیل گردانیم...».^۴

۱. طوسی، کتاب الغیبه، ص ۴۷۳؛ مفید، الارشاد، ج ۲، ص ۲۸۵.

۲. طبرسی، اعلام الوری، ص ۴۶۴؛ اربلی، کشف الغمہ، ج ۲، ص ۲۸۷.

۳. اربلی، کشف الغمہ، ج ۲، ص ۴۷۳.

۴. طوسی، التهذیب، ج ۳، ص ۱۱؛ ابن طاووس، الاقبال الاعمال، ص ۵۱.

بهترین دولت‌ها

پیامبر خدا^{صلی الله علیه وسّلّه} به حضرت علی^{علیہ السلام} فرمود: «دولت حق (دولت مهدی) بهترین دولت‌ها است». امام صادق^{علیہ السلام} نیز می فرماید: «دولت او، آخرين و بهترین دولت‌ها است».^۱

دولت احمدی

امیر مؤمنان^{علیہ السلام} می فرماید: «صاحب رایت محمدی^{وَاللهُ وَسْلَّمَ} و بنیانگذار دولت احمدی ظهور می کند...».^۲

تمام کننده امامت

امام صادق^{علیہ السلام} می فرماید: «قسم به خدا او تمام کننده امامت هنگام قیام قائم^{علیہ السلام} است».^۳

دولت جهانی

پیامبر خدا^{صلی الله علیه وسّلّه} فرموده است: «مردی از اهل بیت من مالک و حاکم جهان می شود».^۴ و «زمین با نور پروردگارش منور می شود، سلطنت او، شرق و غرب جهان را در بر می گیرد».^۵

۱. محمد بن سلیمان کوفی، مناقب الامام امیر المؤمنین، ج ۲، ص ۱۷۱، ح ۶۵۰.

۲. لطف الله صافی، منتخب الاثر، ص ۳۰۸.

۳. سلیمان قندوزی حنفی، ینابیع الموده، ج ۲، ص ۴۸۸.

۴. همان، ص ۵۱۵.

۵. مجلسی، بحار الانوار، ج ۱، ص ۵۱، ح ۲۸، ۸۲؛ طبری، دلائل الامامة، ص ۲۵۰.

۶. طبرسی، اعلام الوری، ص ۲۹۱؛ صدوق، کمال الدین، ج ۱، ص ۲۸۰.

دولت عدل

پیامبر خدا صلی الله علیه وسالم فرمودند: «مهدی از من است، زمین را از قسط و عدل پُر می‌کند».^۱

امام صادق علیه السلام فرمودند: «چون قائم قیام کند، به عدالت حکومت می‌کند و در زمان او، ستم ریشه کن می‌شود».^۲

سیره و روش امام مهدی(عج)

از روایات و قرائیں مختلف، ثابت می‌شود که روش و سیره حضرت مهدی(عج)، روش و سنت و سیره پیامبر اسلام صلی الله علیه وسالم است.^۳ بر این اساس روایاتی که سیره آن حضرت را مخالف سیره پیامبر و امام علی علیه السلام قلمداد می‌کند، معارض با احادیث صحیح و معتبری است که بر مفهوم مقابل آنها دلالت دارد این احادیث به صراحةً گویای این مطلب است که روش حکومتی حضرت ولی عصر(عج) همانند روش حکومتی رسول خدا صلی الله علیه وسالم

۱. بحیی بن حسن حلی، العمدہ، ص ۴۳۳؛ حرّ عاملی، اثبات الهداء، ج ۱، ص ۸۰۶.

۲. شیخ مفید، الارشاد، ج ۲، ص ۳۸۵.

۳. صدوق، کمال الدین، ج ۲، ص ۳۵۱، ح ۴۶.

و امیر مؤمنان علیهم السلام است. چنانچه امام باقر علیهم السلام فرموده است:

«... همانطور که رسول خدا علیهم السلام پس از بعثت تمامی آن چیزهای قبلی را بسی اعتبار اعلام کرد، مهدی (عج) نیز چنین خواهد کرد. او اسلام واقعی را دوباره برپا خواهد نمود». ^۱

در روایتی از پیامبر علیهم السلام نقل شده است: «نهمین از اهل بیت و مهدی امّت من، شبیه ترین فرد به من از لحاظ شمایل، گفتار و کردار است.» ^۲

ارتباط بر پایه محبت و دوستی؛ رمز اقتدار دولت احمدی از روایتی چند برمی آید که آن حضرت محبوب و مورد علاقه همه مردم خواهد بود و ارتباط بسیار صمیمانه و دوستانه‌ای بین ایشان برقرار خواهد شد.

رسول خدا علیهم السلام می‌فرماید: «خداوند محبت مهدی را در دلها می‌اندازد. پیروان او شیران روز و راهیان شب‌اند.» ^۳

۱. مجلسی، بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۵۴، ح ۱۱۲.

۲. اربلی، کشف الغمہ، ج ۳، ص ۵۱۰.

۳. علاء الدین، متفق هندی، البرهان فی علامات مهدی آخر الزمان، ص ۱۴۳، ح ۵.

آن حضرت فرمود: «ساکنان آسمان و زمین از او خوشنود هستند». ^۱ و نیز اهل زمین و آسمان به او عشق می‌ورزند». ^۲ و «ساکنان آسمان و زمین او را دوست دارند». ^۳

البته دولت امام عصر(عج) دولتی ضعیف و ظلم پذیر نخواهد بود بلکه از اقتدار و نفوذی بی نظیر برخوردار است و این اقتدار و حاکمیت ناشی از شأن امامت و نصرت‌های الهی است. به همین جهت دستورها و خواسته‌های ایشان در تمامی عالم به خوبی انجام می‌شود چون حاکم بر قلوب مردم خواهد بود. از سوی دیگر با نابودی زمامداران کفر و الحاد و ظلم، زمینه‌های مخالفت و کارشکنی و نفاق در جامعه از بین می‌رود و مردم آزادانه و با اختیار و میل درونی و با آگاهی تمام به سوی حضرت کشیده می‌شوند. بنابراین اقتدار و نفوذ آن حضرت معنوی و الهی است و رابطه ایشان با مردم - رابطه امام و امیت - مبنی بر اخلاق و پیوندهای قلبی است از این رو دولت آن حضرت ماهیت و شیوه اقتدار گرایانه متداول دنیامداران را نخواهد داشت و به طور

۱. شیخ طوسی، الغیبة، ص ۱۷۸؛ اربلی، کشف الغمہ، ج ۲، ص ۴۸۲.

۲. علی بن یونس نباطی، الصراط المستقیم، ج ۲، ص ۲۴۲.

۳. مهدی فقیه ایمانی، الامام المهدي عند اهل السنة، ج ۲، ص ۲۹، به نقل از: اسعاف الراغبين، ص ۳۴۰.

شایسته از قدرت در تمامی عرصه‌ها به صورت مشروع و شایسته استفاده خواهد شد.

چنانچه از آموزه‌های بنیادی دین اسلام استفاده می‌شود: «هدف استفاده از قدرت در اسلام به پا داشتن حق و دفع باطل جهت تأمین آسایش عمومی برای مردم و برقراری حق و عدالت و پرستش خداوند سبحان است.» همانگونه که امام علی بن ابی طالب علیه السلام درباره زمامداری و خلافت بر مردم فرمود: «این کفش پاره در نزد من دوست داشتنی تر از حکومت بر شماست مگر اینکه حق را به پا دارم و یا باطلی را دفع کنم.»^۱

چنانچه خود آن حضرت می‌فرماید: «من برای اهل زمین موجب امان و آسایشم».^۲

دولت اخلاقی امام مهدی(عج)

با دقت و تأمل در روایات و شواهد مختلف به دست می‌آید که دولت امام عصر علیه السلام دولت اخلاقی است چنانچه قرآن کریم درباره رسالت و غایت بعثت پیامبر عظیم الشأن اسلام عليه السلام

۱. ابن ابی الحدید، شرح نهج البلاغه، ج ۲، ص ۱۸۵.

۲. طبرسی، الاحتجاج، جلد ۲، ص ۴۷۰.

می فرماید: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأَمَمِينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتٍ وَ يَزْكِيْهِمْ وَ يَعْلَمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ...﴾.^۱ اوست که در میان قوم بی کتاب، پیامبری از میان خودشان برانگیخت که آیات او را بر آنان می خواند و پاکیزه شان می دارد و به آنان کتاب و حکمت می آموزد...».

بر اساس این آیه، تکامل وجود انسان از جنبه های علمی و عملی از طریق تهذیب او ، به عنوان هدف نهایی بعثت پیامبر اسلام ﷺ معرفی شده است.

در نظریه اخلاقی دولت، قدرت عمومی در شیوه تلقی و عمل شهروندان و نهادهای دولت نهفته است که معطوف به تأمین حداکثر سعادت و کمال و رشد اخلاقی و معنوی مردم است.^۲

دولت اخلاقی بدین معنا است که هم خود جامع تمام فضایل، نیکی ها و محاسن و مکارم اخلاقی و عقلی است و هم در مقام اجرا، همه آنها را در جامعه محقق می سازد. هم مدافع و حامی

۱. سوره جمعه، آیه ۳

۲. ر.ک. رحیم کارگر، آینده جهان، ۵ - ۲۲۴.

ارزش‌ها و هنجارهای اخلاقی و دینی است. و هم ابزار عرصه مناسب برای زندگی سالم و عالمانه آدمی را برای تحقق کمالات انسانی به کار می‌گیرد و جامعه را زنده و انسانیت انسان را احیاء می‌کند، چنانچه حضرت آیت الله جوادی آملی بیان می‌کند: «کار اصلی امام زمان(عج) این نیست که جهان را از عدل و داد پر می‌کند. کار او زنده کردن جامعه است. وجود امام زمان(عج) عامل حیات است. او جامعه مرده را زنده می‌کند؛ بعد به عدل و داد فرا می‌خواند. جامعه زنده منشأ عدل و داد است».^۱

تردید نسبت به امامت امام عصر علیهم السلام

پس از رحلت امام عسکری علیهم السلام به دلیل مخفی نگاه داشتن تولد و زندگی حضرت حجت علیهم السلام طبیعی بود که برخی از شیعیان دچار تردید و انحراف شوند. گرچه این گروه‌ها بسیار اندک بودند، سخت‌گیری حکومت نسبت به امام علیهم السلام و وجود مدعیانی همانند جعفر کذاب، زمینه‌های انحراف را فراهم آورد. از این روی، برخی به مهدویت امام حسن عسکری علیهم السلام معتقد شدند و پارهای

۱. رحیم کارگر، آینده جهان (دولت و سیاست در اندیشه مهدویت)، ص ۲۳۶.

نیز به امامت جعفر روی آوردند، اما بیشتر شیعیان از طریق سازمان و کالت و اندیشمندان شیعی به امامت امام عصر علی‌الله^ع ایمان داشتند و به نص و وصیت امام حسن عسکری علی‌الله^ع پایبند بودند. البته این سرگردانی و اختلاف بین شیعه چندان دوام نیافت و دیگر گروه‌ها نیز به تدریج به دلیل نبود پایگاه قابل اعتماد، عدم پشتیبانی عالمان شیعه و نداشتن پستوانه معنوی و دینی حذف شدند.

در همان ابتدای اختلاف، شیعیان راه‌هایی را برای خبرگیری و ایجاد ارتباط می‌شناختند؛ چنانکه در یکی از روایات اشاره دارد که جمعی از شیعیان قم، بی‌خبر از رحلت امام حسن عسکری علی‌الله^ع برای پرداخت وجوه مالی خویش به سامرا رفتند. پس از ورود به سامرا کسانی آنها را نزد جعفر بن هادی برندند. قمی‌ها نخست در صدد امتحان جعفر برآمدند، به همین رواز وی پرسیدند: آیا او از مقدار پولی که با خود آورده‌اند، اطلاع دارد؟ جعفر پس از اظهار بی‌اطلاعی گفت: تنها خدا از غیب آگاه است. در نتیجه قمی‌ها از پرداخت پول به او خودداری کردند. پس از آن، امام عصر علی‌الله^ع با اعزام پیکی آنها را به منطقه‌ای در بیرون شهر هدایت

کرد و در آنجا با آنان دیدار نمود. آن گاه امام علی‌الله‌آل‌بیت^{علیهم السلام} به هیئت قمی‌ها دستور داد که از این به بعد، پول و وجوه شرعی را به سفیر ایشان در بغداد، ابو عمرو عثمان بن سعید تحویل دهند و چیزی به سامرا نیاورند.

در دوران غیبت صغری، ارتباط امام علی‌الله‌آل‌بیت^{علیهم السلام} با شیعیان از طریق نوآب خاص انجام می‌گرفت و در مواردی نیز برخی وکلا و نمایندگان حضرت در مناطق مختلف به خدمت ایشان می‌رسیدند. در گزارش‌های تاریخی و روایی موارد متعددی از این دیدارها ثبت شده است.

نمایندگان خاص در دوران غیبت صغری

در این دوران، امام عصر علی‌الله‌آل‌بیت^{علیهم السلام} از طریق چهار نفر - که ناییان خاص و ابواب امام علی‌الله‌آل‌بیت^{علیهم السلام} بودند - با شیعیان در ارتباط بودند و امور شیعیان توسط این نمایندگان حل و فصل می‌شد. این چهار نفر که مورد اعتماد امام عسکری علی‌الله‌آل‌بیت^{علیهم السلام} و شیعیان بودند، یکی پس از دیگری وظیفه نمایندگی را بر عهده گرفتند. نوآب با وکلای امام عصر علی‌الله‌آل‌بیت^{علیهم السلام} از طریق شبکه گسترده نهاد و کالت در دورترین نقاط سرزمین اسلامی پیوسته در ارتباط بودند. آن‌ها نامه‌ها، درخواست‌ها و

پرسش‌هایشان را به محضر امام علی‌الله‌می‌رسانند و از این سو توقيعات^۱ و پاسخ‌های حضرت را به شيعیان ابلاغ می‌نمودند. نواب خاص امام علی‌الله‌همه امور را پنهانی و بدون جلب توجه حکومت انجام می‌دادند. افزون بر این، دوری شيعیان از قیام‌ها و حرکت‌های اعتراض‌آمیز سبب شد شيعیان با تهدیدهای کمتری از سوی حکومت مواجه گردند و بتوانند اوضاع خوش را به سامان برسانند و تشییت کنند. این سیاست موجب شد شيعیان امامی در مرکز خلافت عباسی حضور قاطع خوش را حفظ کنند و به عنوان اقلیتی رسمی و شناخته شده، خود را بر حکومت عباسی و اطرافیان با نفوذ در بغداد، تحمیل کنند. در این زمان، مرکزیت شیعه با تشکیلاتی منسجم در بغداد مستقر بود و بر شيعیان در دیگر شهرها نظارت می‌کرد. نفوذ شیعه آن چنان افزایش یافت که در حکومت نیز راه یافتند و حتی در دستگاه خلافت متصدی مقام وزارت شدند.^۲ این در حالی است که شمار شيعیان نیز رو به فزونی نهاد. این توفیقات با هدایت امام علی‌الله و تلاش و هوشیاری

۱. توقيع به معنای نوشتن بر حاشیه‌های متن نوشته یا نامه‌ای است.

۲. ر. ک: عباس اقبال، خاندان نوبختی، ص ۹۶ - ۹۷

نوّاب ایشان انجام گرفت. از این رو، ضروری می‌نماید که به اختصار با شخصیت نوّاب خاص امام عصر علیهم السلام و بخشی از اقداماتشان آشنا شویم.

۱. عثمان بن سعید عمری

نخستین نایب خاص امام عصر علیهم السلام عثمان بن سعید عمری است. وی روغن فروش(سمان) بود و در واقع به منظور پوشش برای فعالیت‌های مذهبی و سیاسی این شغل را برگزیده بود. اموال زیادی که به دست او می‌رسید، از طریق ظرف‌های روغن آن را به امام علیهم السلام یا افراد دیگر می‌رساند. عثمان بن سعید رابط مردم با امام عسکری علیهم السلام و پیش از آن معتمد امام هادی علیهم السلام نیز بود.^۱ در مواردی نیز امام عسکری علیهم السلام مأموریت‌هایی را در امور مالی و دینی بدو واگذار می‌کرد و همو بود که تغییل و تکفین ایشان را بر عهده گرفت و جسد مطهرش را در قبر نهاد.^۲ مورخان وفات وی را بین سال‌های ۲۶۷ و ۲۸۰ ذکر کرده‌اند.

۱. ر. ک: علامه مجلسی، بحار الانوار، تحقیق محمد باقر محمودی، ص ۲۱۵.

۲. همان.

۲. ابو جعفر محمد بن عثمان بن سعید

دیگر نایب خاص امام مهدی علیه السلام محمد، پسر نایب اول بود که پس از درگذشت پدر، حضرت ضمن توقیعی به وی تسلیت گفت و پس از دعای خیر در حقش امور را به او واگذار کرد.^۱ او نیز همانند پدرش از نزدیکان و افراد مورد اعتماد امام حسن عسکری علیه السلام بود؛ چنانکه حضرت فرمود:

عمری و پسرش هر دو ثقه و مورد اعتمادند، هر چه رسانند از طرف من می‌رسانند و هر چه گویند، از من است. به سخن آنان گوش بده و از آنان پیروی کن که آنان ثقه و امین من هستند.^۲

۳. ابوالقاسم حسین بن روح

حسین بن روح نوبختی از معتمدان ابو جعفر عمری و از نزدیکان وی در بغداد به شمار می‌رفت.^۳ ابو جعفر با ارجاع

۱. شیخ طوسی، الغيبة، ص ۲۱۹.

۲. همان.

۳. همان، ص ۲۲۳.

مراجعان به حسین بن روح زمینه جانشینی وی را فراهم آورد و در واپسین روزهای حیات، به دستور حضرت، او را در مقام جانشینی خود معرفی کرد. پس از آن شیعیان در امور دینی و برای تحویل اموال به وی رجوع می کردند. او «قمری» نیز خوانده می شد و از اصحاب امام حسن عسکری علیه السلام نیز بود.^۱ حسین بن روح در دورانی که آل فرات متصدی مقام وزرات عباسی و از هواداران شیعیان بودند، در دستگاه خلافت نفوذ کرد، اما با روی کار آمدن حامد بن عباس که از مخالفان شیعه حمایت می کرد، مشکلاتی برای او به وجود آمد. وی اموال زیادی در اختیار داشت که متعلق به دستگاه امامت بود. از این رو، حکومت عباسی - که در آن روزگار یکی از منابع مهم درآمدی اش مصادره اموال سرمایه داران بود - بر آن شد تا این اموال را تصاحب کند که با مخالفت حسین بن روح مواجه شد، از این رو وی را پنج سال به زندان افکندند. او که تا سال ۳۲۶ق. در بغداد می زیست، از موقعیت بسیار ممتازی

برخوردار بود. نفوذ آل نوبخت که شیعه بودند، سبب گردید که او در دستگاه از امنیت بیشتری برخوردار باشد.

۴. ابوالحسن علی بن محمد سمری

آخرین نایب خاص امام علی^{علیہ السلام} که به دستور آن حضرت به جانشینی حسین بن روح منصوب شد و به مدت سه سال عهده‌دار مقام نیابت بود، ابوالحسن علی بن محمد سمری است. وی اهل یکی از روستاهای اطراف بصره بود. خاندان او املاک زیادی در بصره داشتند که نیمی از آن را وقف امام حسن عسکری^{علیہ السلام} نموده بودند، از این روی سالانه با امام علی^{علیہ السلام} مکاتبه می‌کردند. وی در سال ۳۲۹ هـ ق. درگذشت.

از وقایع مهم این دوره، توقع حضرت بقیة الله علیہ السلام به علی سمری است که در آن از وفات قریب الوقوع او خبر می‌دهد و غیبت کبرای خویش را اعلام می‌دارد:

بسم الله الرحمن الرحيم

خداوند به برادرانت در فقدان تو پاداش عطا فرماید. تو تا شش روز دیگر رحلت خواهی

کرد، کارهایت را جمع و جور کن و به هیچ کس به عنوان جانشین خود وصیت نکن. اکنون زمان غیبت کبری فرا رسیده و ظهور من تنها با اجازه خداوند خواهد بود و آن پس از مدتی طولانی و زمانی خواهد بود که دل‌های مردم در نهایت قساوت و روی زمین پر از بیداد و ستم باشد. کسانی نزد شیعیان ما مدعی ارتباط و دیدار با من خواهند شد. هر کس پیش از خروج سفیانی و صحیحه آسمانی - که از علایم ظهور است - چنین ادعایی کند، دروغگویی بیش نخواهد بود.^۱

این توقع اصول کلی دوره جدید را خاطر نشان ساخت و در کنار سایر توقعات و احادیثی که پیشتر از امامان شیعه صادر شده بود، راهی نورا برای شیعیان ترسیم کرد.

در دوران غیبت صغیری حضور و نفوذ شیعیان برجسته در حکومت و در اختیار گرفتن منصب‌های مهم اداری رو به فزونی نهاد. نفوذ این جریان که از دوران امام کاظم علیه السلام آغاز شده بود،

به تدریج توسعه یافت و زمینه‌ساز امنیت و هدایت اجتماعی شیعیان توسط رهبران دینی شد.

فعالیت‌های نوآب خاص

فعالیت‌ها و اقدامات نوآب در همه امور با اجازه و هدایت امام عصر علیه السلام بوده است. توقیعات امام علیه السلام اسنادی گویا در این زمینه‌اند. از این رو در دوران غیبت صغیری نوآب به امر امام علیه السلام به رهبری و ساماندهی و تحکیم پایه‌های دینی شیعیان می‌پرداختند؛ مانند مبارزه با مخالفان در عرصه فرهنگی و سیاسی، رفع ابهام و تردید از شیعیان درباره امامت امام زمان علیه السلام، توسعه فرهنگ مهدویت و نیز تبیین فلسفه انتظار و غیبت، سازماندهی و هدایت وکلا نیز از اقدامات بسیار اثربخش در هدایت و حفظ انسجام شیعه بود که به شایستگی انجامش دادند. نوآب خاص در همه جهان اسلام و کیلانی تعیین کردند و ارتباط گستردۀ و سازمان یافته آنان با نوآب فراهم شد. این وکلا در شهرهای اهواز، سامرا، مصر، حجاز، یمن، خراسان، ری، قم و... فعال بودند و با نوآب اربعه ارتباطی مستمر داشتند.

شیعیان علی‌رغم وجود دشواری‌های فراوان با دست یابو به چنین موقعیت‌هایی به استحکام جایگاه خود پرداختند. در دورانی که قیام‌های زیدیه، اسماعیلیه و قرامطه اوچ گرفتند و حکومت نیز تلاش داشت شیعیان امامی را در کنار دیگر فرق تندروی شیعه یکسان بگمارد و با آنان نیز برخورد قهرآمیز داشته باشد، این امر سبب شد که شیعیان امامیه با هدایت عالمان دینی و امنیت ایجاد شده توسط شخصیت‌های بانفوذ در حکومت، از این تعرضات و پیامدهای مسلحانه در امان بمانند. حضور مردانی از آل فرات و خاندان نوبختی - که دارای گرایش شیعی و از وفاداران به مذهب امامیه بودند - در حکومت سبب شد که حاشیه امنیتی مناسبی برای رهبران شیعی و شیعیان ایجاد شود.^۱

همین فرصت‌ها بود که به تشیع در دوران غیبت صغیری امکان توسعه و تحکیم داد و کاملاً به صورت اقلیتی پذیرفته شده و رسمی درآمد.^۲

۱. ر.ک: مجلسی، بحار الانوار، تحقیق محمدباقر محمودی، ج ۵۱، ص ۲۳.

۲. ر.ک: عباس اقبال، خاندان نوبختی، ص ۹۶-۹۹ و ۲۱۷-۲۲۰.

وظیفه ما در رابطه با انتظار

با توجه به آنچه پیشتر گفته شد، وظیفه ما نسبت به انتظار، چیزی نیست جز حفظ آمادگی خود و آماده کردن جامعه و جهان برای ظهور حضرت صاحب الزمان(عج) و این همان معنای انتظار است.

بهترین تفسیر برای چگونه منتظر بودن را باید در احادیث ائمه علیهم السلام جستجو کنیم، امام صادق علیه السلام می فرماید: لِيُعِدَنَ أَحَدَكُمْ لِخُرُوجِ الْقَائِمِ وَلَوْ سَهْمًا...^۱ هر کسی در قبال ظهور حضرت مهدی(عج) باید هر آنچه را در توان دارد انجام دهد، ولو اینکه یک تیر تهیه کند.» یعنی انتظار، باید جنبه عملی به خود بگیرد و در زندگی عادی منتظران حضور و بروز داشته باشد.

انتظار مثبت، انتظاری است که جامعه و فرد را به تحرک و سازندگی و تعهدآفرینی و ادار کند و امروزش را نسبت به گذشته - اش بهتر نماید. در مکتب اسلام، کسی که دو روزش مساوی باشد مغبون شمرده می شود و آن کسی که روز بعدش نسبت به روز پیشینش بدتر باشد، ملعون و مطرود است.

۱. نعمانی، کتاب الغیب، ص ۳۶۶، ج ۱۰، ۲۲۰، ح ۵۲، ب ۲۷.

با چنین فرهنگی، فرد و جامعه‌ای که بخواهد برای گسترش عدل به پا خیزد و آن را جایگزین محرومیت‌ها و تجاوزها و ستم‌ها نماید، باید تلاشی خستگی‌ناپذیر و حرکتی مداوم را دنبال کند و در برابر همه ناپاکی‌ها و کج روی‌ها بایستد و زشتی‌ها و منکرات را دفع کند، این انتظار، زمینه اجرای عدالت قائم آل محمد(عج) را فراهم می‌سازد.

امام هشتم، علی بن موسی الرضا علیه السلام تحقق انتظار فرج را چنین تبیین فرمود: «انتظار الفرج بالصبر و حسن الصحبة و حسن الجوار و بذل المعروف و كف الاذى و بسط الوجه و النصيحة و الرحمة للمؤمنين؛ انتظار فرج ملازم است با پایداری، مصاحبی زیبا و خوشرفتاری و اعطای خوبی‌ها و ممانعت از اذیت و آزار دیگران و خوشروی و پندادن و نصیحت و مهربانی نسبت به انسان‌های مؤمن می‌باشد.»^۱

کتابنامه

- * قرآن کریم، ترجمه آیة الله مکارم شیرازی.
- ۱. جمعی از نویسندها، «چشم به راه مهدی»، مجله حوزه، بوستان کتاب، ۱۳۸۷.
- ۲. زمانی، احمد، اندیشه انتظار، قم، بوستان کتاب، ۱۳۸۷ ش.
- ۳. شیخ مفید، الارشاد فی معرفة حجج الله علی العباد، مکتبة بصیرتی، قم، بی‌تا.
- ۴. صادقی، مصطفی، تحلیل تاریخی نشانه‌های ظهور، قم، پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی، ۱۳۸۵.
- ۵. صافی گلپایگانی، منتخب الائیر فی الامام الثانی عشر، صدر، تهران، بی‌تا.
- ۶. طبرسی، فضل بن حسن، مجمع البیان فی تفسیر القرآن، دارالعرفة، بیروت، ۱۴۰۸ق.

٧. طوسی، محمد بن حسن، الغيبة، تحقیق و نشر بنیاد معارف اسلامی، مکتبة نینوی، تهران، بی تا.
٨. کلینی رازی، محمد بن یعقوب، اصول کافی، ترجمه سیدجواد مصطفوی، دفتر نشر فرهنگ اهل بیت علیهم السلام، تهران، بی تا.
٩. مجلسی، محمد تقی، بحار الانوار، تحقیق و تعلیق الشیخ محمد باقر المحمودی، بی جا، ۱۴۱۳ق. -